

Mycobacterium tuberculosis Suşlarının Antitüberkülüller İlaçlara Direnç Paternleri ve İzoniazid Direnci ile Katalaz Aktivitesi Arasındaki İlişki

Ayşe Yüce¹, Mine Yücesoy², Hale Ercan², Emel Çeliktepe³, Nuran Yuluğ²

Özet: *Tüberküloz sağaltımına ışık tutabilmek amacıyla ülkemizdeki suşların antitüberküllü ajanlara direnç paternleri ve izoniazid direnci ile katalaz aktivitesi arasındaki ilişki incelenmiştir. 58 Mycobacterium tuberculosis suşlarının antitüberküllü ilaçlara in vitro duyarlılıklarını % 1 proporsiyon metodu ile araştırılmış ve suşların 24 (% 41.4)'nde rifampisine, 22 (% 37.9)'nde etambutole, yine 22 (% 37.9)'nde streptomisine, 19 (% 32.8)'unda ise izoniazide % 1'in üzerinde direnç saptanmıştır. Genel olarak baküldüğünde suşların 41 (% 70.7)'inin en az bir ilaca dirençli olduğu saptanmıştır. Suşların 53'ünde semikantitatif katalaz yöntemi ile katalaz aktivitesi incelenmiş ve 36 (% 68)'ında olumlu bulunmuştur. Katalaz aktivitesi ile izoniazid direnci arasındaki ilişki incelendiğinde ise 34 izoniazide duyarlı suşun 25 (% 73.5)'inde (% 38.2)'sında kuvvetli, % 26.3'ünde zayıf katalaz aktivitesi saptanmıştır; ancak aradaki fark, istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p>0.05$).*

Anahtar Sözcükler: Çoklu ilaç direnci, *Mycobacterium tuberculosis*, izoniazid direnci, katalaz aktivitesi.

Summary: *Resistance patterns of *Mycobacterium tuberculosis* strains against antituberculosis drugs and the correlation between the isoniazid resistance and catalase activity. The resistance patterns of *Mycobacterium tuberculosis* of our country against antituberculosis drugs and the correlation between the isoniazid resistance and catalase activity were examined in order to improve the therapy of tuberculosis. The in vitro susceptibility of 58 *M. tuberculosis* strains to antituberculosis drugs were investigated by 1% proportion method and it was found that 24 (41.4%), 22 (37.9%) and 19 (32.8%) of the strains were resistant more than 1% to rifampicin, ethambutol, streptomycin and isoniazid, respectively. Totally 41 (70.7%) of the strains were resistant to at least one drug. The catalase activity of 53 strains were investigated by semiquantitative catalase method and it was found to be positive in 36 (68%) of the strains. When the relation between the catalase activity and isoniazid resistance were examined, it had been detected that catalase activity was expressed in 25 (73.5%) of 34 isoniazid-sensitive (38.2% strongly and 35.3% weakly positive) and in 11 (57.9%) of 19 isoniazid-resistant (31.6% strongly and 26.3% weakly positive) however the difference between the two groups were not statistically significant ($p>0.05$).*

Key Words: Multi-drug resistance, *Mycobacterium tuberculosis*, isoniazid resistance, catalase activity.

Giriş

Bu yüzyılın ikinci yarısında azalmış olan tüberküloz insidansı AIDS'in ortaya çıkıştı, sosyoekonomik düzeyin düşmesi ve yoksullğun yayılması ile artış göstermiştir (1). Tüm dünyadaki insanların 1/3'ünü infekte etmiş olan *Mycobacterium tuberculosis* her yıl üç milyon kişinin ölümüne yol açmaktadır (2).

1990'larda tüberküloz olgularının hızla artmasına paralel olarak çoklu ilaç dirençli suşlara bağlı salgınlara da sıkça rastlanmaktadır (3,4). İlaç direnci ile ilgili en büyük korku ilaçlara dirençli mikroorganizmaların yayılması ve infekte hastalara uygulanan kemoterapinin etkisiz hale gelmesidir (5). Salgınlar esnasındaki tüberküloz olgularının mortalitesi % 72-89 arasında olup, 4-16 hafta gibi kısa bir sürede hastalığın ilerleyerek ölüm yol açması söz konusu olmaktadır (6).

İyi uygulanmayan sağaltım programları sonucu tüberkülozu olgular iyileşmemekte ve dirençli tüberküloz basilleri ile oluşan infeksiyonlar hızla yayılmaya devam etmektedir (7,8).

Bu çalışmada tüberküloz sağaltımına ışık tutabilmek amacıyla ülkemizdeki suşların antitüberküllü ajanlara direnç patern-

leri ve izoniazid direnci ile katalaz aktivitesi arasındaki ilişki incelenmiştir.

Yöntemler

Bakteri Suşları: 1994 Ocak-1995 Şubat tarihleri arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Klinik Mikrobiyoloji Laboratuvarı ve Göğüs Hastalıkları Hastanesinde çeşitli örneklerden (balgam, bronkoalveoler lavaj, beyin-omurilik sıvısı) soyutlanan 58 *M. tuberculosis* suşu çalışmaya alındı.

***Mycobacterium*'ların Duyarlılık Testi:** Suşların rifampisin, etambutol, streptomisin ve izoniazid (INH) duyarlılıklarını proporsiyon metodu ile Löwenstein-Jensen (L-J) besiyeri (Difco) kullanılarak araştırıldı (9). Bakteriler steril distile suda cam boncukları ile homojenize edildi, bulanıklıkları 1 no.'lu McFarland standartına göre ayarlandıktan sonra belirtilen mikterlarda ilaç içeren ve içermeyen (kontrol) L-J besiyerine ekildi. Altı hafiflik 37°C'deki inkübasyondan sonra ilaçlı besiyerindeki koloniler sayılarak, kontrol besiyerindekiler ile karşılaştırıldı. Buradan dirençli basillerin oranı saptanarak, yüzde olarak belirtildi.

Besiyerine konulan ilaç konsantrasyonları dolayısı ile ilaçların dirençli veya duyarlı olduğuna karar verdiren konsantrasyonlar, rifampisin, etambutol, streptomisin ve izoniazid için sırasıyla 40.0, 2.0, 4.0, 0.2 mg/l şeklindeydi.

Katalaz Aktivitesinin Araştırılması: Suşların 53'ünde katalaz aktivitesi semikantitatif katalaz yöntemi ile incelendi (10). Bir kısım % 10'luk Tween 80, bir kısım % 30'luk H₂O₂ ile ka-

(1) Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Klinik Bakteriyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları Anabilim Dalı, İnciraltı-İzmir

(2) Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İnciraltı-İzmir

(3) Göğüs Hastalıkları Hastanesi ve Göğüs Cerrahisi Merkezi, İzmir

5. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi (4-6 Eylül 1995, İstanbul)'nde bildirilmiştir.

Tablo 1. Antitüberkülo Durençılığının İlaçlara Göre Dağılımı

İlaç	Tek İlaç Direnç Sayı (%)	İkili Direnç Sayı (%)	Üçlü Direnç Sayı (%)	Dörtlü Direnç Sayı (%)
Izoniazid	4 (6.9)	2 (3.4) I,R	1 (1.7) I,R,E	9 (15.5)
Etambutol	3 (5.2)	1 (1.7) I,E	1 (1.7) E,S,I	
Rifampisin	6 (10.3)	2 (3.4) R,E	4 (6.9) R,E,S	
Streptomisin	6 (10.3)	1 (1.7) S,E		1 (1.7) S,I
Toplam	19 (32.8)	7 (12.1)	6 (10.3)	9 (15.5)

I: izoniazid, E: etambutol, R: rifampisin, S: streptomisin

rıştırıldı. Bu süspansiyondan L-J besiyerindeki *M. tuberculosis* kültürleri yüzeyine 1 ml damlatılıp, oda sisliğinde 5 dakika bekletildi. Daha sonra hava kabarcıklarının yüksekliği ölçüldü. 0-25 mm arasındaki negatif, 25-45 mm arasındaki zayıf olumlu, 45 mm ve üzerindeki kuvvetli olumlu olarak değerlendirildi.

Istatistiksel Analiz: INH'ye duyarlı ve dirençli suşlarda saptanmış katalaz aktivitesi oranları iki yıldızde arasındaki farkın önemlilik testi ile karşılaştırıldı (11).

Sonuçlar

Çalışılan 58 *M. tuberculosis* suşunun 24 (% 41.4)'inde rifampisine 22 (% 37.9)'inde etambutole, 22 (% 37.9)'inde streptomisine 19 (% 32.8)'unda ise INH'ye % 1'in üzerinde direnç saptanmıştır. Genel olarak bakıldığında suşların 41 (% 70.7)'inin en az bir ilaca dirençli olduğu saptanmıştır. Direnç oranlarının ilaçlara göre oranları Tablo 1'de görülmektedir.

Katalaz aktivitesi yönünden 53 suş incelenmeye alınmış olup, 36 (% 68)'ında semikantitatif katalaz yöntemi ile katalaz aktivitesi saptanmıştır. Katalaz aktivitesi ile INH direnci arasındaki ilişki incelendiğinde ise 34 INH'ye duyarlı suşun 25 (% 73.5)'inde, 19 INH dirençli suşun ise 11 (% 57.9)'inde katalaz varlığı saptanmıştır. INH'ye duyarlı suşların % 38.2'inde kuvvetli, % 35.3'ünde zayıf; INH'ye dirençli suşların % 31.6'ında kuvvetli, % 26.3'inde zayıf katalaz olumluğunu elde edilmiştir (Tablo 2). Her iki grubun oranları arasında belirgin bir fark olmasına karşın aralarında istatistiksel anlamlılık bulunmamıştır ($t=1.17$; $p>0.05$).

İrdeleme

Progresif ilaç direncinin ortaya çıkması ve özellikle majör antitüberkülo ilaçlara karşı direnç gelişmesi oldukça endişe vericidir.

Çalışmamızda suşlarının % 70.7'si en az bir antitüberkülo ilaca dirençli olarak bulunmuştur. Direnç oranları rifampisine % 41.4, etambutole % 37.9, streptomisine % 37.9, INH'ye % 32.8'dir. İsveç'te yapılan bir çalışmada 59 *M. tuberculosis* suşunun % 3.4'ünde sadece INH'ye olsak üzere direnç saptanmıştır (12). Senegal'deki bir çalışmada ise streptomisine en yüksek

oranda direnç (% 17.9) cldc edilirken, INH'ye % 14.9, etambutole % 10.4 ve pirazinamid ile rifampisine % 7.4 oranında direnç izlenmiştir (13). Kore'de 1965'ten 1990 yılına dek direnç oranlarının incelendiği bir çalışmada 1965 yılında *M. tuberculosis* suşlarının % 38'inde, 1980'de % 48.0'inde, 1990'da ise % 25.3'lünde ilaç direnci saptanmıştır. Aynı yıllarda saptanan INH direnci sırasıyla % 25.4, % 43.5 ve % 22.2 olarak bildirilmiştir (5). Görüldüğü gibi 1980'de hızlı bir artış gösteren ilaç direnci antitüberkülo ilaçların yaygın ve uygun kullanımı ile 1990'da azaltılabilmiştir. Avustralya'da ise en az bir ilaca direnç saptanan *M. tuberculosis* olgularına % 10.5 oranında rastlanırken, INH'ye dirençli *M. tuberculosis* suşları % 5.8 dolayındadır (14). Dünyadaki direnç oranları ile karşılaştırıldığında çalışmamızda saptanmış oranların çok yüksek olduğu görülmektedir. Bu da antitüberkülo sağaltımının düzenli olarak uygulanmamasına, hastaların ilaç sağaltımına gerekli önemi vermemesine, ülkemizdeki sosyoekonomik düzeyin düşük olmasına bağlanabilir.

1989-1992 yılları arasında yaptığımız benzeri bir çalışmada, suşların % 41'inde ilaç direnci saptanmıştır. Suşların % 9'u INH'ye, % 3'u etambutole, % 32'si streptomisine, % 27'si rifampisine dirençli olarak bulunmuştur (15). Aynı şekilde ülkemizde daha önceki yıllarda saptanmış direnç oranlarına da bakılacak olursa, tüm antitüberkülo ajanlara karşı direncin hızla yayıldığı izlenmektedir (16,17). Özellikle kısa süreli sağaltımda tercih edilen rifampisine ve antitüberkülo sağaltımının önemli bir parçası olan INH'ye direnç gelişmesi tüberkülozda sağaltımın başarısını azaltacaktır.

INH, tüberkülozun profilaksi ve sağaltımı için yillardan beri kullanılan bir ilaçtır. Son yıllarda INH'ye dirençli ve çoklu ilaç dirençli *M. tuberculosis* suşlarına ait salgınların görülmesi dikkati bu konuya çekmiştir (18). 1992'de Zhang ve arkadaşları (19), hem katalaz hem de peroksidad aktivitesini kodlayan bir *M. tuberculosis* geni bulmuşlar ve bu genin INH'ye dirençli bir *M. smegmatis* mutantuna INH'ye duyarlılığı özelliğini geçirdiğini göstermişlerdir. Daha sonra *M. tuberculosis* suşlarında INH direnci ile katalaz-peroksidad aktivitesinin yokluğu arasında bir ilişki kurulmuştur (20).

Çalışmamızda 34 INH'ye duyarlı suşun % 73.5'inde, 19 INH'ye dirençli suşun % 57.9'unda katalaz aktivitesi saptanmıştır. Ferrozil ve arkadaşları (21)'nın inceledikleri INH'ye duyarlı suşların tümünün, INH'ye dirençli suşların ise % 81'inin katalaz aktivitesi gösterdiğini bildirmiştir. Aynı araştırmacılar, polimerez zincir reaksiyonu (PZR) ile INH'ye duyarlı suşların tümünde kat G gen sekansları izlerken; 53 INH'ye dirençli suşun dördünden (%.7) kat G sekanslarının bulunmadığını saptamışlardır. Stoeckle ve arkadaşları (20) ise 41 INH'ye dirençli suşun % 78'inde, 39 INH'ye duyarlı suşun % 77'sinde katalaz aktivitesi saptamışlar ve *M. tuberculosis* suşlarındaki INH direncinde kat G'nin delesyonundan bu suşlardan majör bir mekanizma olmadığı sonucuna varmışlardır. Aynı çalışmada, PZR ile INH'ye duyarlı *M. tuberculosis* suşlarının % 90'ının, INH'ye dirençli suşların ise % 76'sının kat G geni içerdığı saptanmıştır.

Katalaz-peroksidad aktivitesi ile INH direnci arasındaki ilişkiye açıklamak amacıyla iki hipotez öne sürülmüştür. Birincisi, katalazın INH'ının otooksidasyonu esnasında oluşan serbest hidroksil radikalleri ile inaktive olduğu (22); ikincisi ise katalazın INH'yi izonikotinik aside oksidize ettiği ve daha sonra bu ürünün bir nikotinamid analogu ile birleşerek koenzim fonksiyonunun bozulduğu şeklidendir (23). Sonuçlarımıza göre kata-

Tablo 2. Katalaz Aktivitesi ile INH Direnci Arasındaki İlişki

INH	Katalaz Aktivitesi	
	n	(%)
Duyarlı suş (n=34)	25	(73.5)
Dirençli suş (n=19)	11	(57.9)

laz aktivitesinin yokluğu ile INH direnci arasında bir ilişki saptanmış, ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır.

Sonuç olarak, ülkemizde antitüberkülojik ajanlara karşı yüksek düzeyde direnç saptanmıştır. Bu nedenle özellikle ülkemiz gibi tüberkülozun ciddi bir tehlke olduğu ülkelerde, klinik mikrobiyoloji laboratuvarlarında *M. tuberculosis*'e direnç oranlarının ölçülmesinde kullanılacak yöntemlerin standartize edilmesi, periyodik olarak bu oranların bildirilmesi, sağaltımında hasta eğitimi ve belli standartlara uyulması, gerekirse tüm bu aktiviteleri gerçekleştirecek bir tüberküloz tıst kurulu oluşturulmasının tüberküloz savaşından büyük başarı sağlayacağına inanıyoruz.

Kaynaklar

1. Morris JT, McAllister CK. Homeless individuals and drug-resistant tuberculosis in south Texas. *Chest* 1992; 102: 802-4
2. Rastogi N, Ross BC, Dwyer B, et al. Emergence during unsuccessful chemotherapy of multiple drug resistance in a strain of *Mycobacterium tuberculosis*. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 1992; 11:901-7.
3. Edlin BR, Tokars JI, Grieco MH, et al. An outbreak of multidrug-resistant tuberculosis among hospitalized patients with the acquired immunodeficiency syndrome. *N Engl J Med* 1992; 326:1514-21.
4. Bearson ML, Jereb JA, Frieden KR, et al. Nosocomial transmission of multidrug-resistant *Mycobacterium tuberculosis*. A risk to patients and healthcare workers. *Ann Intern Med* 1992; 117: 191-6
5. Kim SJ, Hong YP. Drug resistance of *Mycobacterium tuberculosis* in Korea. *Tuberc Lung Dis* 1992; 73: 219-24
6. Ellner JJ, Hinman AR, Dooley SW, et al. Tuberculosis symposium: emerging problems and promises. *J Infect Dis* 1993; 168:537-51
7. Centers for Disease Control. Tuberculosis - United States. *MMWR* 1986; 35: 699-703
8. Frieden TR, Sterling T, Poblos-Mendez A, Kilburn JO, Cauthen GM, Doolery SW. The emergence of drug-resistant tuberculosis in New York city. *N Engl J Med* 1995; 329:134-5
9. Inderlied CB, Salfinger M. Antimicrobial agents and susceptibility tests. In: Murray PC, Baron JE, Pfaffer MA, Tenover FC, Yolken RH, eds. *Manual of Clinical Microbiology*, 6th ed. Washington DC: American Society for Microbiology, 1995: 1385-1404
10. Cockerill III FR, Uhl JR, Temesgen Z, et al. Rapid identification of a point mutation of the *Mycobacterium tuberculosis* catalase-peroxidase (kat G) gene associated with isoniazid resistance. *J Infect Dis* 1995; 171:240-5
11. Sümbüloğlu K, Sümbüloğlu V. *Bioistatistik*. 3. baskı. Ankara: Hatipoğlu Yayınevi, 1990:88-94
12. Dias F, Michael SG, Hoffner SE, Martins L, Norberg R, Kallenius G. Drug susceptibility in *Mycobacterium tuberculosis* of a sample of patients in Guinea-Bissau. *Tuberc Lung Dis* 1993; 74:129-30
13. Cisse M, Gaye A, Boye CS, et al. Sensitivity of *Mycobacterium tuberculosis* strains to antituberculosis drugs isolated at Dakar University Hospital from 1987 to 1988. *Bull Int Union Tuberc Lung Dis* 1989;64:26-8
14. Hurley JC, Andrew JH. Bacteriology and drug susceptibility of tuberculosis at St Vincent's Hospital, Melbourne, 1962-1991. *Tuberc Lung Dis* 1993; 74: 163-6
15. Yüce A, Hatipoğlu O, Uçan ES, Kirdar S, Akkoçlu A. Tüberküloz ilaçlarına karşı primer direnç. *İnfeksiyon Derg* 1994; 8: 95-8
16. Saygun N, Durmaz G, Özdemir İ. 1976-81 yıllarında (6 yıl) laboratuvarımızda üretilen *Mycobacterium* suşlarının rifampicin'e primer ve skonder direnç durumları. *Tüberk Toraks* 1973; 31: 228-32
17. Osmanlioğlu G, Feyza G. Tüberküloz'da direnç sorunu ve ülkemizdeki durum. In: Kocabas A, ed. *Tüberküloz Kontrolü ve Tedavisi*. Adana: Çukurova Üniversitesi Matbaası, 1991: 335-42
18. Centers for Disease Control. Nosocomial transmission of multidrug-resistant tuberculosis among HIV-infected persons-Florida and New York, 1988-1991. *MMWR* 1991;40: 585-91
19. Zhang Y, Heym B, Allen B, Young D, Cole S. The catalase-peroxidase gene and isoniazid resistance of *Mycobacterium tuberculosis*. *Nature* 1992; 358:591-3
20. Stoeckle MY, Guan L, Riegler N, et al. Catalase-peroxidase gene sequences in isoniazid-sensitive and resistant strains of *Mycobacterium tuberculosis* from New York City. *J Infect Dis* 1993;168: 1063-5
21. Ferrazoli L, Palaci M, Telles MA, et al. Catalase expression, kat G, and MIC of isoniazid for *Mycobacterium tuberculosis* isolates from São Paulo, Brazil. *J Infect Dis* 1995; 171:237-40
22. Winder F. Catalase and peroxidase in mycobacteria: possible relationship to the mode of action of isoniazid. *Am Rev Respir Dis* 1960; 81: 68-78
23. Kruger-Theimer E. Isonicotinic acid hypothesis of the antituberculosis action of isoniazid. *Am Rev Tuberc* 1958; 77:364-7